

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010678
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8720010678.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr.

Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.03.2021, v trestnej veci obžalovaného S. E. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zákona, vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 55/2020 zo dňa 15.10.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného S. E..

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom sp. zn. 5T55/2020 zo dňa 15.10.2020 uznal obžalovaného S. E., vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zákona, vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorý spáchal tak, že

- od presne nezistenej doby najmenej od mesiaca november 2019 až do 07.04.2020 spoločne s odsúdeným U. I., ako aj s inými doposiaľ nestotožnenými osobami si zadovážovali za účelom dosiahnutia zisku psychotropnú látku pervitín (metamfetamín), ktorý je v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, zaradený do II. skupiny psychotropných látok a tento následne prechovávali u seba, ako aj na iných doposiaľ nestotožnených miestach Košického kraja a Prešovského kraja, následne ho predávali stálemu okruhu odberateľov a to za sumu 60,--eur až 80,--eur na rôznych, vopred dohodnutých miestach v mestách Michalovce, Sečovce, Košice, Stropkov a Poprad, ale aj na iných miestach Košického kraja a Prešovského kraja, pričom dňa 07.04.2020 po predchádzajúcej vzájomnej dohode nakúpili v meste Košice kryštalický materiál o celkovej hmotnosti 6,62g, kde podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ pod č. PPZ-KEU-KE-EXP-2020/851 zo dňa 28.04.2020 ide v prípade 1ks igelitového sáčku s bielou kryštalickou látkou o látku s priemerným 76,5 % obsahom metamfetamínu a s prímiesou metylsulfonylmetánu, obsahujúcu 5064 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej 127 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom uvedený pervitín bol balený v jednom plastovom vrecku a tento prechovávali v osobnom motorovom vozidle Škoda Octavia EVČ TV 230DU, v ktorom boli dňa 07.04.2020 zadržaní ako podozrivé osoby a kde obž. U. I. bol v rámci osobnej prehliadky tento pervitín odňatý, ďalej v rámci osobnej prehliadky mu boli zaistené aj 2 ks zatavených injekčných striekačiek s obsahom kryštalickej látky, pričom podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ pod č. PPZ-KEU-KE-EXP-2020/851 zo dňa 28.04.2020 v oboch prípadoch sa jednalo o kryštalické látky s obsahom metamfetamínu, s prímiesou metylsulfonylmetánu a v prípade zaisteného plastového kužeľa - pumpy o celkovej hmotnosti 0,19 g, s priemerným 75,9 % obsahom metamfetamínu a obsahujúcu 144 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 4 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a v prípade 1ks plastového valca o celkovej

hmotnosti 0,18 g, s priemerným 69,8 % obsahom metamfetamínu a obsahujúcu 126 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 3 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom v rámci osobnej prehliadky obž. U. I. vydal aj plastové vrečko s obsahom rastlinného materiálu o celkovej hmotnosti 0,90 g, s 13,5 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope (Cannabis) a obsahujúce 122 mg THC, čo zodpovedá najmenej 4 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je rastlina rodu Cannabis (konope) zaradená do I. skupiny omamných látok a metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok,

Za to mu súd uložil podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 5 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona mu uložil trest prepadnutia vecí - 1 ks notebook zn. Apple, striebornej farby, 1 ks mobilný telefón zn. LG, bielej farby, 1 ks mobilný telefón zn. Samsung, čiernej farby, 1 ks mobilný telefón zn. Samsung, čiernej farby, 1 ks mobilný telefón zn. Samsung, čiernej farby, 1 ks mobilný telefón zn. Nokia, čiernej farby, 1 ks mobilný telefón zn. Alcatel, čiernej farby, 1 ks mobilný telefón zn. Huawei a 6 ks striekačiek.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Odvolanie smeruje proti výroku o treste.

Dňa 30.10.2020 elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom bolo doručené súdu odôvodnenie odvolania obžalovaného prostredníctvom obhajcu. Obhajca konštatuje, že nesúhlasí s tým, že okresný súd opieral svoje rozhodnutie o ustanovenie § 38 ods. 2, 5 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona. Nesúhlasí s tým, že by mal obžalovaný opätovne spáchať zločin, kvôli čomu sa zvyšovala spodná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu aj s poukazom na to, že už prešlo pomerne dosť rokov od doby odsúdenia za zločin. Nie je pravdou, že by predchádzajúci zločin spáchal len pred pár rokmi. Pred pár rokmi bol iba odsúdený za zločin, ktorý spáchal oveľa skôr. Je potrebné odlišovať čas spáchania zločinu a čas odsúdenia za takýto zločin, čo v konkrétnom prípade okresný súd vo svojom rozhodnutí vôbec nezohľadnil. Vzhľadom na aktuálny odpis z registra trestov je presvedčený o tom, že mali byť použité ustanovenia o ukladaní súhrnného trestu. Uložený trest je neprimerane prísny, nezohľadňuje stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 11/2017, kde podľa jeho výkladu obžalovanému mal byť uložený trest jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, prípadne zvýšenej trestnej sadzby, ak by skutočne mal opätovne spáchať zločin. V obdobných prípadoch sa ukladajú oveľa nižšie tresty. Obžalovaný je presvedčený, že konajúca sudkyňa si na neho zasadla, chcela mu uložiť čo najprísnejší trest, hoci aj nezákonný, len aby mu to spočítala. Sama v čase, keď ako sudkyňa pre prípravné konanie vyniesla uznesenie o tom, že ho berie do väzby, nemala problém konštatovať v tom duchu, aby dúfali, teda aj jeho spoluobvinený U. I., aby s ňou nemali hlavné pojednávanie, lebo im to „spočíta“. Prejavil ľútosť, že už vtedy nedal námietku zaujatosti, pretože mal dôvodné pochybnosti o jej nezaujatosti a nestrannosti. Obžalovaný je presvedčený, že prevyšujú poľahčujúce okolnosti v porovnaní s jednou priťažujúcou okolnosťou. Zastáva názor, že mal mať ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona, teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, keďže od počiatku sa priznával ku skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Ak by popieral spáchanie skutku, muselo by sa vykonať rozsiahle dokazovanie. Obžalovaný svojimi konaniami, nielen že napomáhal k objasňovaniu trestného činu, dokonca sám umožnil aj ukončenie vecí bez rozsiahleho dokazovania. Je potrebné odlišovať, či obžalovaný sa priznáva od počiatku, alebo až na hlavnom pojednávaní. Na obžalovaného sa hľadelo, ako by od počiatku popieral vinu a až na hlavnom pojednávaní sa priznal a úprimne oľutoval spáchanie skutku. To nie je pravdou. Takže v jeho prípade bol pomer poľahčujúcich okolností k priťažujúcim okolnostiam 2 ku 1 a nie 1 ku 1. Okrem týchto skutočností boli u obžalovaného aj mimoriadne okolnosti podľa § 39 ods. 1, 2 písm. b/, d/ Tr. zákona. V tejto súvislosti poukázal na zlú finančnú a zdravotnú situáciu matky obžalovaného, na to že je odkázaná na pomoc obžalovaného. Okresný súd nezohľadnil zásady ukladania trestov špecifikovaných v § 34 Tr. zákona najmä ods. 2, 3, 4. Mimoriadne okolnosti podľa § 39 ods. 2 odôvodňuje tým, že napomohol k objasneniu závažnejšej trestnej činnosti Q. de Q. a V. G., ktorí sú už právoplatne odsúdení za obzvlášť

závažný trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ , ods. 2 písm. c/, e/ Tr. zákona. Na podporu tohto svojho tvrdenia predložil aj zápisnicu o výsluchu obžalovaného. Ďalej konštatuje, že nebráni sa uloženiu súhrnného trestu. Chce aby bola dodržaná zásada o rovnakom zaobchádzaní v zmysle antidiskriminačného zákona. V podobných prípadoch dostávajú odsúdení miernejšie tresty, nevidí dôvod aby on mal mať prísnejší trest. Obžalovaný si vstúpil do svedomia, vie že ho nemožno považovať za riadneho občana, preto že ho minulosť dostihla a domnieva sa že posledná príležitosť na nápravu by mu mohla byť poskytnutá. Hlboko a úprimne oľutoval skutok, ktorý mu je kladený za vinu a prisahá, že v budúcnosti sa nedopustí žiadnej trestnej činnosti, ani priestupkovej činnosti, bude viesť riadny život ctihodného občana. Vo výkone väzby plní všetky povinnosti, obmedzenia uložené ústavom. Doposiaľ neboli mu udelené žiadne pokarhania. Doterajšia väzby mala na neho dostatočný nápravno-výchovný účinok, už by sa nedokázal dopúšťať protiprávneho konania, nakoľko je dostatočne poučený. Verí, že odvolací súd zohľadní všetky okolnosti prípadu, jeho osobné pomery a dospeje k spravodlivému rozsudku. V závere navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku o uloženom treste a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku, po zrušení vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol, alebo aby krajský súd po zrušení prvostupňového rozsudku sám rozhodol tak, že mu uložený trest zmierni.

Dňa 14.11.2020 elektronicky prostredníctvom obhajcu bolo doručené súdu doplnenie dôvodov odvolania, kde rovnako zdôrazňuje, že obžalovaný opätovne nespáchal zločin. Poukazuje na to, že súd prvého stupňa neskúmal súvislosti medzi rozhodnutím Okresného súdu Michalovce sp. zn. 7T 24/08 a konaním, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 1T 131/2009 a taktiež pod sp. zn. 2T 58/2012. Obhajca zdôrazňuje, že zvýšenie zákonom stanovenej dolnej hranice trestnej sadzby o polovicu prichádza do úvahy iba v prípade, ak páchatel opätovne spáchal zločin. V danom prípade sa však nepoužije ustanovenie ods. 4 a to ani v prípade, ak bude súčasne prevažovať pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami. Nie je však vylúčené súčasné použitie ods. 3, teda zníženie hornej hranice príslušnej sadzby o jednu tretinu, ak bude prevažovať pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami. Pod pojmom opätovne, treba vo vzťahu k tomuto ustanoveniu rozumieť spáchanie zločinu po tom, čo páchatel bol právoplatne odsúdený za iný zločin. Na tento znak sa neprihliadne v prípade ak predchádzajúce odsúdenie za zločin je zahladené. V opačnom prípade však nie je rozhodujúci časový úsek medzi predchádzajúcim odsúdením a spáchaním nového zločinu. Obhajca zdôrazňuje, že ide o citáciu z programu ASPI v súvislosti s ustanovením § 38 ods. 5 Tr. zákona. Zákonodárca upravuje problematiku trestania pri opätovnom spáchaní zločinu v ustanovení § 38 ods. 5 Tr. zákona, z dôvodu že tento zákon nedefinuje pojem recidivista a recidíva, tak ako to upravoval predchádzajúci trestný zákon. Ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zákona však predstavuje postup súdu pri postihu recidívy, keďže pod pojmom opätovne sa rozumie spáchanie zločinu po tom čo bol páchatel právoplatne odsúdený za iný zločin. Tento právny názor sa mal premietnuť potom do rozhodnutia kolégia Krajského súdu v Nitre zo dňa 07.06.2012 sp. zn. RTK 5/2012, ktoré vyslovilo, že pri opätovnom spáchaní zločinu, alebo obzvlášť závažného zločinu je nevyhnutné aby výrok o vine v tzv. skutkovej vete obsahoval presnú citáciu predchádzajúceho odsúdenia (je nevyhnutné zároveň zistiť, či je možno na toto odsúdenie prihliadnuť). Pri posudzovaní odsúdení za trestný čin spáchaný za účinnosti zákona 140/1961 Z. z., je potrebné postupovať podľa § 437 ods. 1 Tr. zákona. S poukazom na uvedené obhajca konštatuje, že ak súd prvého stupňa ukladal zvýšený trest upravený podľa § 38 ods. 5 mal správne uviesť, že tento zákonný dôvod v skutkovej vete s uvedením konkrétneho odsúdenia s konštatovaním, že celý trest alebo aspoň jeho časť obžalovaný aj vykonal. Rovnako tak vyjadriť opätovné spáchanie zločinu v právnej vete, len na podklade takto vyjadreného výroku o vine je následne možný postup podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona pri ukladaní trestu (rozsudok Krajského súdu Nitra 1To 60/2013).

Obhajca poukazuje na stanovisko č. 44/2017 trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu, ktoré sa vyjadrovalo k zjednoteniu otázky možnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/, l/ Tr. zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo c/ Tr. poriadku. Okrem týchto skutočností veľmi dôležitým faktom je aj to, že Okresný súd Vranov nad Topľou ho odsúdil trestným rozkazom zo dňa 21.01.2020 za skutok spáchaný dňa 27.08.2009. Vyslovil názor, že Okresný súd Poprad si nezabezpečil potrebné rozhodnutia, aby lepšie zhodnotil skutkové právne okolnosti jeho aktuálneho, zatiaľ neprávoplatného odsúdenia a tým pádom by mu neukladal trest s poukazom na § 38 ods. 5 Tr. zákona. Obhajca podotýka, že sa nebráni tomu aby ministerka spravodlivosti podala mimoriadne dovolanie v súvislosti s prípadným zrušením týchto rozhodnutí, kde neboli dodržané ustanovenia trestného zákona pri ukladaní trestov a čím mohli byť uložené neprimerane

prísne tresty. V závere obhajca zopakoval návrh ako v prvom odôvodnení odvolania, teda aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a po zrušení vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom znova prejednal a rozhodol, alebo aby krajský súd po zrušení prvostupňového rozsudku sám rozhodol a uložil mu trest miernejší.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad zaujal stanovisko k odvolaniu obžalovaného a doplneným dôvodom obžalovaného, kde zdôraznil, že použitie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zákona u obžalovaného S. E. je dôvodné. Trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov je uložený pri spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. Takto uložený trest, podľa názoru prokurátora, spĺňa všetky zásady pre ukladanie trestov.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 Tr. poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktorému predchádzal na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného S. E. nie je dôvodné.

Obžalovaný S. E. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný.

Súd prvého stupňa po tomto vyhlásení zistil stanovisko strán v konaní, poučil obžalovaného, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu ani odvolaní a dovolaní okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku., napadnuteľné. Následne prijal vyhlásenie a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonal dôkazy súvisiace s rozhodovaním o výroku o treste a náhrade škody.

Súd prvého stupňa dôsledne postupoval podľa § 257 Tr. poriadku.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prvého stupňa zhodnotil osobu obžalovaného S. E. z pohľadu jeho trestnej minulosti oboznámením odpisu z registra trestov, charakteristikami, lustráciou v evidencii priestupkov, oboznámením rozhodnutí z pripojených spisov. Následne konštatoval, že obžalovaného S. E. sa dá dosiahnuť účel trestu len uložením trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, teda vo výmere ktorá je zvýšená v zmysle ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zákona o jednu polovicu, keďže obžalovaný sa dopustil recidívy v spáchaní zločinu. Z výkonom tohto trestu v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženie v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Následne súd prvého stupňa popísal spôsob výpočtu a následnej úpravy zvýšenej trestnej sadzby, kde konštatoval, že obžalovanému po úprave trestnej sadzby sa má ukladať trest vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov, teda trest ktorý ukladal je pri dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby. V závere súd konštatoval, že u obžalovaného nezistil žiadne zákonné dôvody na použitie ustanovení o mimoriadnom znížení trestu v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona, keďže takémuto postupu nenاسvedčovali okolnosti prípadu ani pomery na strane obžalovaných.

Obžalovaný S. E. v odpise z registra trestov má celkovo 13 záznamov. Rozhodujúci pri tomto rozhodovaní je záznam uvedený v bode 8 a to na základe rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 7T 24/08 zo dňa 15.08.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To 105/08 zo dňa 28.10.2013, ktorým za zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 3 Tr. zákona, bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov, pre výkon trestu bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Z výkonu trestu bol podmienene prepustený dňa 11.06.2014 so skúšobnou dobou na 3 roky. Dňa 28.06.2016 súd rozhodol, že zvyšok trestu vo výmere 1 roka a 2 mesiacov a 29 dní vykoná, pretože v skúšobnej dobe sa neosvedčil. Celý trest vykonal dňa 28.12.2018. Spoločne s vykonávaním zvyšku trestu vykonával aj tresty ktoré mu boli uložené trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 7T 167/15 zo dňa 18.11.2015 za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona v trvaní 1 roka nepodmienene a rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T 98/16 zo dňa 25.08.2016 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona v trvaní 6 mesiacov.

Posledný záznam v registri trestov je na základe trestného rozkazu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T 93/2018 zo dňa 21.01.2020, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona a súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Michalovce sp. zn. 7T 24/2008.

Z miesta trvalého bydliska je hodnotený obžalovaný S. E. všeobecne. Ústav na výkon väzby Prešov ho hodnotí ako obvineného, ktorého správanie je v súlade s väzenským poriadkom.

Odvolaťel v prvom rade namieta, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, ak upravoval v danom prípade trestnú sadzbu. Podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona, rozvíja teóriu, že je potrebné prihliadať na dobu, kedy došlo k spáchaniu zločinu, nie na dobu, kedy bol za zločin odsúdený.

Krajský súd sa s takýmto výkladom nestotožnil. Tak ako aj samotný odvolaťel vysvetľuje pojem opätovne, pod týmto pojmom je potrebné rozumieť spáchanie zločinu potom čo bol páchatel právoplatne odsúdený za iný zločin. Nie len teória, ale aj rozhodovacia prax súdov jednoznačne ustálila, že na tento znak sa neprihliadne v prípade ak predchádzajúce odsúdenie za zločin je zahladené. Krajský súd musí zdôrazniť, že odsúdenie za zločin v trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Michalovciach pod sp. zn. 7T 24/08 nebolo zahladené a ani teoreticky neprichádza do úvahy jeho zahladenie, pretože tento trest po premene jeho zvyšku vykonal spolu s ďalšími trestami, až ku dňu 20.07.2018. Pre zahladenie odsúdenia je rozhodujúce uplynutie zákonom stanovenej doby po výkone trestu odňatia slobody, počas ktorej odsúdený vedie riadny život (§ 92 ods. 1 Tr. zákona).

Následne odvolaťel argumentuje, že v prípade obžalovaného prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí vyjadril pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktorý krajský súd považuje za správny, no na druhej strane krajský súd musí poznamenať, že aj keby sa zmenil pomer poľahčujúcich okolností vo vzťahu k priťažujúcim, má to vplyv iba na úpravu hornej hranice trestnej sadzby.

Obžalovaný v rámci svojho odvolania dáva na zváženie, či nemal mu byť ukladaný súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T 93/2018 zo dňa 21.01.2020. Krajský súd sa zaoberal touto argumentáciou a dospel k záveru, že obžalovaný zločin dokonal dňa 07.04.2020 teda po tom čo bol vydaný trestný rozkaz a rozhodnutie bolo oznámené obžalovanému, teda nemožno konštatovať, že tento zločin bol spáchaný pred tým ako súdom prvého stupňa bol vyhlásený rozsudok za iný trestný čin, teda neboli splnené podmienky na ukládanie súhrnného trestu u obžalovaného S. E..

Obžalovaný v rámci doplnenia dôvodov odvolania poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre a to rozsudok sp. zn. 1To60/2013 zo dňa 17.07.2013, kde zdôrazňoval, že samotná skutočnosť, že opätovne spáchal zločin musí byť obsiahnutá aj v skutkovej vete rozsudku.

Krajský súd k tejto argumentácii poznamenáva, že ide o ojedinelé rozhodnutie, pretože otázka aké skutočnosti sú uvádzané v skutkovej vete rozsudku bola riešená aj uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Tdo/34/2018, kde v rámci dovolacieho konania bola prednesená rovnaká argumentácia a Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vzťahu k tejto argumentácii konštatoval, že pokiaľ ide o námietky týkajúce sa nesprávnej aplikácie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zákona je potrebné rozlišovať okolnosti odôvodňujúce určitú trestnú sadzbu a okolnosti určujúce výmeru trestu, ktorý má byť uložený konkrétnemu páchatelovi v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby. Podľa § 163 ods. 3 Tr. poriadku, výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného, alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu. Z tohto ustanovenia vyplýva, že súčasťou popisu skutku v tzv. skutkovej vete rozsudku musia byť iba tie skutočnosti, ktoré napĺňajú niektorý zákonný znak skutkovej podstaty trestného činu. V prípade zákonných znakov odôvodňujúcich určitú trestnú sadzbu pôjde predovšetkým o skutočnosti napĺňajúce znaky kvalifikovaných skutkových podstát trestných činov, ktoré odôvodňujú použitie vyššej trestnej sadzby. Poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ale ani opätovné spáchanie zločinu, resp. obzvlášť závažného zločinu podľa § 38 ods. 5, 6

Tr. zákona, však nie sú zákonnými znakmi trestného činu [ak by tomu tak v konkrétnom prípade bolo, nebolo by možné na ne duplicitne prihliadať (§ 38 ods.1)], ale predstavujú iba kritéria určujúce výmeru trestu, ktorý má byť páchatelovi uložený v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby t.j. trestnej sadzby určenej na základe zákonných znakov trestného činu (§38 ods. 8 Tr. zákona). Z tohto dôvodu potom pohľadujúce a prirážajúce okolnosti ale ani okolnosť spočívajúca v opätovnom spáchaní zločinu resp. obzvlášť závažného zločinu podľa § 38 ods. 5, 6 Tr. zákona, nemusia (a nemajú byť) súčasťou popisu skutku, postačí ak je ich použitie vyjadrené vo výroku o treste a to s uvedením príslušných zákonných ustanovení (§ 165 ods. 1 Tr. poriadku).

Vychádzajúc z tejto argumentácie, s ktorou sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil, nemohol krajský súd akceptovať tvrdenia obhajoby v rámci odvolania, že neboli splnené podmienky na použitie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zákona, pretože táto okolnosť nebola obsiahnutá v skutkovej vete rozsudku.

Odvolateľ v rámci podaného odvolania poukázal na vyhlásenie o vine obžalovaného a zdôraznil, že súd prvého stupňa mal aplikovať ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona. Poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Tak ako samotný odvolateľ v odvolaní konštatuje samotné vyhlásenie o vine, neznamená že obligatórne, teda za každých okolností musí sa aplikovať ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona. Rovnako ako súd prvého stupňa aj krajský súd vzhľadom na osobu obžalovaného S. E. ani vzhľadom na okolnosti prípadu, nezistil skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že použitie trestnej sadzby stanovenej trestným zákonom by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne.

Krajský súd sa stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu rešpektoval základné zásady pre ukladanie trestu, ktoré sú vyjadrené v § 34 Tr. zákona. Súd prvého stupňa správne postupoval, keď upravil trestnú sadzbu podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona a rovnako aj krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona sa u obžalovaného S. E. dosiahne trestom odňatia slobody nad dolnou hranicou upravenej trestnej sadzby, teda v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov.

Nepochybil súd prvého stupňa pri zaradení obžalovaného S. E., ktorý v dobe posledných desiatich rokov bol vo výkone trestu odňatia slobody, preto postupoval súd prvého stupňa správne, keď na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Nepochybil súd prvého stupňa ani pri rozhodovaní o ukladaní trestu prepadnutia veci, pretože ide o veci, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu aj keď súd prvého stupňa tento výrok vo svojom rozsudku neodôvodnil.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.